

{ אז נדברו }

פרשת אמור תשע"ח | גליון מספר: 375 | לסדר: "וספרתם לכם ממוחרת השבת..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

”

בר יוחאי נמשחת אשרין... רגע... ומתי אני אהיה מאושר???

בעוד שבוע ל"ג בעומר ורבות אלפי ישראל עולים מירונה... וגם מי שלא... כולם יעמדו מול המדורה וישירו בהתלהבות את השיר בר יוחאי... הבעיה שלי היא שיש לי מצד אחד נשמה חסידית אבל מצד שני הצד הליטאי במקומו עומד והרבה פעמים הם מתחככים... ומידי ל"ג בעומר אני מגיע ומתחיל לרקוד בר יוחאי... ואז ברגע שאני מתחיל קצת להיסחף אחר ההתלהבות הגדולה... פתאום הליטאי שבי עוצר אותי... ההלל... חברה מה קרה?? מה פשר ההתלהבות הזו? מה אתם כ"כ מתלהבים כשאתם שרים "בר יוחאי"??? תחשוב: יהודים עומדים במעגל ושרים בהתלהבות עצומה בר יוחאי נאזרת בגבורה... מה קרה?? לא אכפת לי לצעוק יחד איתכם ולקפוץ... אבל אנא... תסבירו לי מה... למה? לשמחה מה זו עושה... אתם יודעים מה... לא אכפת לי שאני לא לגמרי לגמרי מבין... אבל לפחות תנו לי רקע מינימלי... משהו... חומר הסברה בסיסי... רקע ממש מלמעלה... על מה השמחה וההתלהבות... מותר לי... **ובינינו... מה שהכי זר לי...** נכון... בר יוחאי נמשחת אשרין... כן... כתוב כאן- אשרין רבי שמעון... אני מסכים שאשרי חלקו של רבי שמעון... אבל למה זה סיבה **שגם אני!!!** אהיה פתאום מאושר וארקוד מרוב שמחה "בר יוחאי"?? איפה אני פה בסיפור הזה??

זה ש"בר יוחאי אשרין..." למה זה אמור לעשות גם אותי מאושר???

עד שיום אחד מישוהו הגיע וגילה לי ממש מלמעלה ובחצי פה את הרקע של הפיוט בר יוחאי... הוא אמר לי בסה"כ שנים שלושה משפטים וזהו... זה כבר הספיק לי... אפילו שלא הבנתי עד הסוף... אבל את הרקע כבר קלטתי... ומאז **גם הליטאי** שבי כבר עומד בל"ג בעומר יחד עם החסיד שבי בשילוב מנצח... ושניהם כאחד רוקדים ומפזזים ומכרכרים בכל עוז בפיוט בר יוחאי... ובכן: מה אותו אחד גילה לי בחצי פה?? **אז אני מודיע לך מראש:** במאמר הזה אני הולך להרגיז כמה אנשים שאמורים לכעוס למה אני פותח מושגים קצת מופשטים שלא קבלנו מרבותנו... אז קדימה... אפשר כבר לחמם מנועים ולהתכונן להתקפה...

הרי כך: ישנם שני פיוטים קדושים ועמוקים שכולנו שרים אותם...

הפיוט הראשון הוא: **א-ל מסתתר בשפיר תביון!!** והפיוט השני: **בר יוחאי נמשחת אשרין!**

תנחש מה המכנה המשותף בין שני הפיוטים האלו?? ששניהם בנויים על עשר ספירות!!! (עשר ספירות כידוע זה סדר השתלשלות ההשפעה של הקב"ה מאין סוף ב"ה עד עולמנו השפל... כך מבואר בפתח אליהו)

רק יש שני הבדלים מאוד משמעותיים בין שני הפיוטים האלו:

ההבדל הראשון הוא: שבפיוט קל מסתתר מוזכרים העשר ספירות **ביחס לקב"ה!!!** ואילו בפיוט בר יוחאי אמנם גם מוזכרים העשר ספירות אבל הפעם לא ביחס לקב"ה, אלא... אלא ביחס למי?? **לא פחות ולא יותר ביחס לתנא**

האלוקי רבי שמעון בר יוחאי!!!!

מה הכוונה?? ההסבר פשוט מאוד: כתוב בתורה של העם היהודי: "ויאמר ה' נעשה אדם **בצלמנו כדמותנו**"... כתוב כאן: שבנין קומתו של האדם מכון באופן מדויק כנגד ההשפעה העליונה כביכול... במילים אחרות: כנגד עשר ספירות... ואם כן: אחד מהיסודות הבסיסיים ביותר שמוזכרים כל הזמן בנפש החיים ובתומך דבורה וברמח"ל: שבדיוק כמו שיש עשר ספירות בייחס להשפעה של אין עוד מלבדו... כך הקב"ה ברא את האדם בצלמו ובדמותו!!! שגם גופו ובנין קומתו של האדם לפי מבנה וחילוק אבריו מכון כנגד עשר ספירות!!!!!!

זהו!!! עד כאן ההסבר... זה מה שהסבירו לי שזה הרעיון של השיר בר יוחאי... וזהו... זה הספיק לי... כעת הבנתי הכל... **זאת אומרת ככה:** כשר' שמעון לביא חיבר את הפזמון "בר יוחאי", המטרה שלו היתה לאו דווקא לכתוב שיר לכבוד רשב"י בעל ההילולא... (זה לא דומה לפיוט ואמרתם כה לחי שחיבר הבן איש חי זיע"א, שזה פיוט שבאמת נכתב במכוון לכבוד רשב"י... ויש שם תיאור מפורט על כל פועליו ומעשיו וחיבוריו בקודש... לעומת זאת הפיוט בר יוחאי שונה-) המטרה של ר' שמעון לביא היתה לכתוב פיוט כללי שמתאר את גודל נוראות וחישיבות בנין קומתו של האדם השלם באופן כללי! עד כמה הוא גדול ומרומם! עד כמה הוא "צלם אלוקים" כפשוטו!!!! ועד כמה בנין קומתו מכון ומקביל כנגד עשר ספירות!!!! **רק מה?** לצורך העניין המקובל ר' שמעון לביא חיפש דוגמא... כדרכו של פיוט להיאחז במשל ומליצה... הרי הדוגמא המתאימה ביותר שמצא ר' שמעון לביא בתור סמל ודוגמא לאדם השלם היה זה לא אחר מאשר "בר יוחאי נמשחת אשרין"!!!! כלומר: הוא נקט ברשב"י כדוגמא למושג הכללי ששמו "אדם"!!!! ואי לכך ובהתאם לזאת: כשאנחנו שרים בר יוחאי, אנחנו בעיקר מתמקדים בעצמנו... אנחנו משמיעים את השיר הזה **לאנשים שלנו!!!!** תקשיב בן תמותה... שתדע לך: שהיה בן תמותה שקראו לו בר יוחאי, (שים לב: לא כתוב ר' שמעון... יש דגש דווקא על הכינוי "בר יוחאי"...) ולמה? כי הדגש הוא בעיקר על הבן תמותה שבה... עד להיכן יכול להגיע בן תמותה- אותו "בר יוחאי" להגיע) והבר יוחאי הזה נמשח שמן ששון מחבריו והגיע למה שהגיע... ובזכות מה? בזכות שאותו בר יוחאי השכיל להבין שהוא לא סתם... הוא לא אוסף של רמ"ח אברים וש"ה גידים... הוא הבין שהוא **צלם אלוקים!!!** הוא הבין ויישם את מה שכתוב- **"נעשה אדם נאמר בעבורך"!!!!** הוא התבונן והשיג שכל אבר שבגופו מכון כנגד ספירה בעשר ספירות!!! הוא ידע שכל תנועה שלו מפעילה איזה מפסק ראשי בהיכלות הכי גבוהים בשמים... **ההמשך בעמוד 3-4 בגליון זה...**

“

למה לא מוזכר בתורה חג "מתן תורה"...??

פרשת אמור- היא פרשת המועדות... כלומר: כל עצם המושג ששמו חג השבועות שבו קבלנו את התורה וכו' וכו' המקור הוא בפרשה שלנו... כל המושג ששמו ראש השנה שהוא יום הדין וכו' המקור הוא בפרשה שלנו! **והשאלה הזועקת מאלה:**

תפתח את הפרשה שלנו ותראה לי איפה כתוב מילה אחת על מתן תורה?? **כלום!!!!** בשום מקום בתורה לא כתוב שחג השבועות קשור בכלל למתן תורה... **רק מה כן כתוב??** שיום אחרי ליל הסדר מקריבים קרבן העומר... ואח"כ מתחילים לספור שבעה שבועות ואז מקריבים שתי הלחם חמץ וביום הזה שמקריבים את שתי הלחם, יש מקרא קודש ואסור לעשות מלאכה... **זהו!!! איפה חג השבועות?? איפה מתן תורה??** איפה כל הדברים הנשגבים שכתובים על יום מתן תורתנו ושלושת ימי ההגבלה וכו' וכו'!!! כלום!!! מילה אחת לא מוזכר על זה בתורה!!!! **הלאה... בפרשה שלנו מוזכר עוד יום גדול...** ראש השנה... מה אומר לך ראש השנה?? אוהו... ימים הנוראים... שלושה ספרים נפתחים... היתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו... עשרת ימי תשובה וכו' וכו'... נכון???

אז זהו!!!! שאם תפתח את החומש לא כתוב מילה וחצי מילה על
יום הדין... מה כן כתוב??? בחודש הראשון באחד לחודש שבתון
זכרון תרועה מקרא קודש כל מלאכת עבודה לא תעשו ו... **ו... 1**
זהו!!! זה הכל!!! איפה כל המחזור של ר"ה??? איפה נתנה תוקף
קדושת היום כי הוא איום ונורא ובו ננשא מלכותך?... כלום!!!
כלום!!! אין שום איזכור למשהו מיוחד שיש ביום הזה!!! איך זה
יכול להיות???

אין המקום ביריעה להרחיב בזה... אבל רבינו בחיי אומר כאן יסוד גדול מאוד, הרי כן: ככל שהמושגים יותר גבוהים ויותר מרוממים, ככה התורה פחות מפרטת עליהם ויותר מסתירה אותם במעטפת עמימות!!! כלומר: מה מיוחד כ"כ ביום חג השבועות?? שהיה בו מתן תורה... נכון?? אז דווקא בגלל שזה הההנקודה של היום הזה... דווקא בגלל זה!! אז כשהתורה תבא לדבר על חג השבועות... היא תדבר על כל מיני דברים אחרים שיש ביום הזה... ותתעלם דווקא מהנקודה הכי עמוקה ופנימית... אתה יודע למה???

אני אתן לך דוגמא: יהודי זוכה ב"ה הערב לארס את הבן שלו... וכעת הוא מתקשר לכל המשפחה הקרובה לבשר להם שזה הולך לקרות... נו... מה הוא אומר? מה המילים?? אז יש כמה הגדרות מקובלות: ההלו. היום בלילה בעזה"ש **סוגרים!!!** או היום בלילה **שׁוברים צלחת... יש וורט** היום בלילה... היום בערב אנחנו נפגשים **עם ההורים...** שים לב: מה המכנה המשותף בין כל המשפטים שהבאתי לך כאן?? שכולם הולכים סחור סחור ואף אחד לא נוגע בנקודה... הרי הוא בסה"כ רוצה להגיד שהבן שלו היום בלילה מתאסר!! אז למה הוא מדבר על צלחות... ועל וורטים ועל סגירות ועל פגישות?? שיצביע ישר על הנקודה... ויגיד: הבן שלי מתאסר היום בלילה!!!! נו... למה בדרך כלל משתמשים עם מילים אחרות...? כי המשפט "הבן שלי מתאסר" זה גדול!!!! גדול מאוד!!! זה משפט מרגש ועוצמתי מידי בשביל לומר אותו ככה בשיחת טלפון טכנית. לכן אני מעדיף לקחת ממיר שיתמקד בנקודה היותר טכנית שמתרחשת היום בערב... שלוקחים איזה צלחת ושׁוברים אותה... וכמובן שכולם יבינו שזה אירוסין... אבל על האירוסין עצמם זה גדול מלבד... **אותו דבר כאן:** זה שחג השבועות הוא מתן תורה... זה גדול!!!! גדול מידי בשביל שהתורה תאמר לנו: רבותי... חג מתן תורה מגיע... תתכוננו... לכן התורה דווקא בוחרת הגדרות סביביתיות... התורה אומרת לנו שצריך להקריב שתי הלחם שזה מרמז על בחינת מתן תורה... כמו ששבירת צלחת אומרת לנו במילים אחרות שיש כאו וורט...

על אותו משקל בראש השנה... שהתורה תפנה אלינו: רבותי... יום הדין!!! לחזור בתשובה... זה משפט עוצמתי מידי... לכן התורה סותמת ואומרת לנו שצריך לתקוע בשופר וצריך לעשות מקרא קודש... והיא משאירה לנו להבין את המשמעות הפנימית העמוקה והנוראה של היום הגדול הזה... של עוד הרבה האירוע בנושא עמום זה... בהזדמנות...

איזה עוד תנא קדוש נטמן במירון... סמוך ונראה לרשב"י...??

ידידי וחברי היקר: פגשתי אותך שנה שעברה בל"ג בעומר במירון... עמדת שם עם המכשיר ה"לא כל כך כשר" שלך... ותיעדת דרכו את המחזות... התפללת מתוכו... ונכנסת איתו אל הקודש פנימה... דברתי איתך כמה פעמים על המכשיר הזה... הודית לי בשקט שזה לוקח אותך למחזות לא הכי טהורים... אבל אמרת שקשה לי... פעם אחת אפילו ניסית להתנתק ולא הצלחת... אתה עדיין מנסה וכל פעם אתה נסוג לאחור... אתה קצת כועס עלי למה אני לא מבין אותך... שאני לא מבין כמה זה קשה... **אבל הפעם איש בשורה אני!!!!**

אתה יודע מי מבין אותך מצוין??? לא תאמין... אבל רשב"י בכבודו ובעצמו!!!!!!
הוא מכיר את ההתמודדות שלך מקרוב... אתה יודע למה??

היה לרשב"י נכד בדיוק כמונו!!!! כידוע במסכת בבא מציעא (דף פה.) מובא: שרבי אלעזר ברכי שמעון נפטר והשאיר אחריו בן צעיר... בן שש עשרה... קראו לו יוסלה... היוסלה של השכונה... והיות ויוסלה היה יתום ולא היה לו אבא שיעמוד לצידו ברגעים הקשים... אז קרה מה שקרה ויוסלה קנה אייפון... (אייפון מהסוג של פעם...)

ויום אחד הגיע רבי הקדוש ורצה להיפגש עם בן של ר"א נכד של רבי שמעון...

הוא ציפה לפגוש בן עליה נשגב עם השגות מרוממות... אבל למרבה התדהמה והזעזוע... את מי הוא רואה?? **את יוסלה!!!! יוסלה עם האייפון...** רבי הקדוש לא ויתר... הוא תפס את יוסלה וחיבק אותו ואמר לו: **אתה יודע מי אתה???** אתה בן של הליגער רבי אלעזר... אתה נכד של רשב"י... **אתה לא יכול להיות כזה!!** רבי הקדוש הלביש אותו בבגדי זהב!!! ואמר לו: אתה רבה!!!! אתה מכובד... אתה חייב להיות צדיק... אין לך ברירה... אתה "אייניקל" בן של קדושים... יוסלה הקשיב... שמע... הבין... **אבל לפרוש מהאייפון ? ? ? ? ? עד כאן!!!!** את הצעד הזה הוא לא היה מסוגל לבצע!!! רבי הקדוש הצמיד ליוסלה חברותא... התנא ר' שמעון בן איסי בן לקוניא... החברותא היה מגיע לסדר אבל יוסלה לא מגיע...

מה יש ??? איפה הייתי?? חכיית לך... מה עונה יוסלה: "לקרייתי אנא אזיל..."
הוי הוי כמה שהתשובה הזו מוכרת... מה שנקרא "יצאתי לסידורים..." היום כשמישהו חוזר
ואומר הייתי בסידורים אני כבר מבין שהוא מתכוין לרשת האלחוטית הקרובה... יוסלה
דווקא רצה ללמוד... הוא רצה לעשות נחת רוח בשמים לאבא הגדול ר"א ולסבא הקדוש
רשב"י... אבל מה אעשה... **יש לי סידורים!!!! יש לי כל מיני כל מיני סידורים!!!** יש לי
באייפון כל מיני מושגים שקשה לי להתנתק מהם...

ליוסלה לא היה טוב עם זה... הוא דווקא היה מאוד רוצה להתנתק מזה... אבל קשה!!!!
קשה!!!! מישהו פה מבין את יוסלה???

כן... היסולה הזה היה נכד של רבי שמעון בר יוחאי??? והסבא והאבא הגדולים יושבים בשמים ומבינים את יסולה... יודעים כמה שקשה לו... וסבא ואבא... שניהם עמדו בשמים והתפללו על יסולה שלהם... התפללו עליו שיצליח להתגבר... שיצליח להתנתק... שיצלח את הניסיון הזה... ואכן יום אחד תפס החברותא ר' שמעון בן איסי... הוא תפס את יסולה בבגדיו!!! הוא פנה אליו ודיבר איתו שיחת נפש... יסולה... מה יהיה??? זה לא מתאים לך... אתה מרומם... אתה יכול... תתנתק!!!! **ויסולה תפס את עצמו ברגע האחרון... ו ה ת נ ת ק !**

ניתן קשר עם כל "הסידורים..." שרף את כל הקשרים הפסולים... והתחיל ללמוד תורה ברצינות... והוא עלה והתעלה ונהיה התנא הקדוש רבי יוסי בן רבי אלעזר בן רבי שמעון!!! וכשהוא נפטר יצאה בת קול והעידה עליו שהוא היה גדול כמו אביו ר"א וכמו סביו רבי שמעון!!!! אמנם במערה הוא לא זכה להיקבר כי הוא לא היה בצער מערה כמו אבא ובבא... אז הוא נטמן מחוץ למערה **אבל הוא כאן!!! כאן איתנו!!! בהר מירון!!!**

רבי יוסי מבין אותך הכי טוב בעולם... כשאתה עומד עם האייפון ומנסה למצא מילים איך לתתך את עצמך למה כ"כ קשה לך להתנתק מזה... אתה לא צריך להסביר יותר מידי... רבי יוסי הנכד של רבי שמעון מבין אותך יותר מידי טוב!!! רבי אלעזר ורבי שמעון... גם הם מבינים אותך מצויין!!! היה להם כזה בן... כזה נכד... אתה לא תספר להם מה זה יצר הרע... הם מכירים את הניסיונות שלך מקרוב... אבל בכל זאת!!!!!! האבא והסבא והנכד... שלשתם כאחד!!!! עומדים ומבטיחים לך: **אתה יכול!!!!**

אתה יכול להתנתק מזה!!! ואם תתנתק מזה אתה קונה את עולמך... עוד לא מאוחר... אתה עדיין יכול לדבוק בדרכו של אותו יוסלה... להתנתק ביום אחד... ולתפוס את עצמך ברצינות ולצמוח ולגדול ולהיות כמו ר' יוסי נכדו של רבי שמעון שזכה והגיע לדרגת אביו וסבו...

כן!!!!!! היום כל בחור וגם נשוי הם בגדר יתומים לעניין ניסיונות... כי כמו שפעם יתום התבטא בזה שאין לו מי שיעמוד לידו בשעת ניסיון... הרי היום בעידן האינטרנט כל אחד מאיתנו יכול למצוא את עצמו לבד לבד מול הניסיונות הקשים ביותר ואין לך אף אחד שעומד לידך... אז אבא ואמא ב"ה חיים ושהיו בריאים עד מאה ועשרים... אבל הם לא ליד!!!!!! הם לא נמצאים פה ליד... וכל רואים ולא מעלים על דעתם באיזה ניסיון אני מתמודד...

נו... מה זה אם לא יתום!!! אבל בשביל זה אבי ואמי עזבוני וה' יאספני... ה' כן נמצא פה... והוא מבין אותך והוא יודע כמה קשה לך... והוא מבטיח לך... פתחו לי פתח כחודו של מחט... דוקר כמו מחט... תתנתק... זה אמנם יהיה קשה בהתחלה כמו מחט... אבל אני מבטיח שאפתח לכם פתח כפתחו של אולם... זה היום!!!! ביום ל"ג בעומר...

למרגלות ציונו הקדוש של רבי שמעון בר יוחאי! של רבי אלעזר ברבי שמעון! ואחרון חביב: הנכד הקדוש רבי יוסי! זו ההזדמנות להתנתק... ולבקש ולהתפלל. אנא ה'... שזכותם תגן עלינו ונזכה לבער את הרע מקרבנו. שיהיו מליצי יושר שזה זה יהיה כ"כ קשה... ואז השקיפה ממעון קדשך מן השמים ותראה את העמידה בניסיון קשה וזכורת זה תברך את עמך ישראל ותקרע רוע גזר דינם ותמלא ידם במברכותיך ותמלא משאלות ליבם לטובה אמן.

הסולם לעולם שלנו זה מוצב ארצה... והיות ואתה באמת בראשית הדרך... ואתה רוצה בעזה"ש להתחיל לעלות במעלות הסולם... אז אתה מוכרח!!!! מוכרח להתחבר **בארציות**... ולכן מגיעים אליך כל מיני מחשבות והרהורים וניסיונות שהמכנה המשותף ביניהם זה שפלות... פחיתות... בהמיות... **ארצה ארצה**... תקוע עמוק עמוק באדמה...

וכעת זה הדבר היחיד שאתה רואה מול העיניים... כעת בתחושה ובהרגשה שלך הסולם שלך מתחיל ונגמר בארץ... (ושוב: אני מתכוין לתרגום של הסולם כפי שהקדמתי...) **אבל לא!!! ממשי לא!!!** בחור יקר: אנא... שא עיניך השמיימה... תרים את העיניים למעלה... תרים את הראש מה"ארצה"... תסתכל למעלה... ואז תקלוט שהסולם הזה לא מתחיל ונגמר בארצה... הוא רק מוצב ארצה... **אבל ראשו??? ראשו מגיע השמימה**...

הסולם הזה שכעת כולו מוצף בארציות, זה רק ה"מוצב ארצה" שבו... אבל הסולם הזה בעצמו... הרי הוא סולם של עשר ספירות קדושות ונוראות... מה נורא המקום הזה... אין זה כי אם בית אלוקים... שראשו מגיע עד שמי השמים... ואותו גוף שאתה מכיר אותו כעת רק ממקום של ארציות, הוא הוא! בכבודו ובעצמו יכול להגיע עד "לבר יוחאי אור מופלא רום מעלה יראת מלהביט כי רב לה, תעלומה ואין קורא לה, נמת עין לא תשוריק..." אתה ורבי שמעון, יש לכם את אותו רמ"ח אברים וש"ה גידים, **שניכם צלם אלוקים!** ושניכם מכוונים כנגד עשר ספירות, שניכם סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה,

כל ההבדל שמפריד בין הרשע הגדול ביותר לרבי שמעון הצדיק הגדול ביותר, שכשרבי שמעון עמד בתחתית הסולם, העיניים שלו לא נתקעו ב"מוצב ארצה", אלא הוא השכיל להביט כלפי מעלה והבין שיש לו עסק עם גוף שראשו מגיע השמימה, יש לו עסק עם כלי שאסור להשאיר אותו בארצה... אלא יש לו אחיזה בכסא הכבוד וצריך לטפס דרכו עד השמים... **לעומת זאת** הרשע הגדול ביותר, גם הוא קיבל סולם **בדיוק כמו רבי שמעון**, גם לו היה רמ"ח אברים וש"ה גידים שיש להם את הפוטנציאל לראשו מגיע השמימה... אבל כיון שהמפגש הראשון והטבעי שלו עם הסולם היה ב"מוצב ארצה", הוא נתקע ב"ארצה"!!! ואף פעם הוא לא הרים את הראש להסתכל מה יש לסולם להציע **מעבר לזה**... הוא אף פעם לא ניסה להתקדם להילוך שני... אף פעם הוא לא קלט שמעל "מוצב ארצה" יש "ראשו מגיע השמימה"... עד כאן ברור????

עכשיו ככה: בדורות הקודמים ה"מוצב ארצה" לא היה עד כדי כך ארצי... ממילא גם ה"ראשו מגיע השמימה" זו הייתה מדרגה שלא כל הרוצה ליטול היה יכול ליטול... פעם לא היה רשות לכל אחד להתבונן בפנימיות התורה... אבל בדורנו! דור האחרון! היות וה"מוצב ארצה" התעצם בעוצמות בלתי נתפסות... והארציות והשפלות והפחיתות שולטת עלינו... **אז ניתנה הרשות במקביל!!!!** לכל אחד ואחד להיאחז במושגים של "ראשו מגיע השמימה"... ולקבל רקע כללי לאן... לאן אפשר

מה התשובה: יש הבדל אחד ויחיד ביני לבין הקב"ה... ההבדל הוא:

ש-קל מסתתר- ההשפעה שלו מתחילה מהספירה הכי עליונה!! שם נקודת ההתחלה של השפעתו כביכול... ומשם היא יורדת ומשתלשלת... ומתעבה ומתגשמת עד שהיא מגיעה לספירה התחתונה ביותר שהיא מלכות... **לעומת זאת אני?? אני בדיוק ההיפך!!** אני מתחיל מלמטה!!! אני מתחיל מספירת מלכות!!! נקודת ההתחלה שלי זה אפר דם מרה... בשר דם ועצמות!! נקודת ההתחלה שלי היא גשמית... הדבר הראשון שאני פוגש זה הנפש הבהמית... ומשם!!!! משם אני יכול לטפס ולעלות עד... עד... עד בר יוחאי נמשחת אשירך אשרי יולדתך...

מה מפריד ביני לבין רבי שמעון בר יוחאי??

שנינו נמצאים באותו עולם... ושנינו צלם אלוקים אותו דבר... רק רבי שמעון הבין!!!! הבין שיש לאיפה לזנק... רשב"י הבין שאני לא מתחיל ונגמר פה... הוא הבין שמה שאני רואה כעת והמקום שבו אני נמצא כעת זו הספירה הכי תחתונה באישיות האמיתית שלי... ואם רק אתגבר... ואם רק אדע להעריך את גודל רוממותי... אני אוכל להתחיל לטפס צעד אחר צעד... מ-מלכות ליסוד... ומיסוד להוד ונצח... עד שאגיע עד "בר יוחאי אור מופלא רום מעלה..." אשרי העומדים על סודך...

בר יוחאי נמשחת אשירך... ואני?? גם מאושר???

המשך מעמוד 1- זו השמחה הגדולה שיש לנו בשיר בר יוחאי בפרט וב"ג בעומר בכלל... אם היינו שרים את השיר זה על יהודי צדיק אחד שקראו לו ר' שמעון... נו... ולשמחה מה זו עושה??? אבל לא!!!! כשאנחנו שרים "בר יוחאי" אנחנו מדברים על עצמנו... כן... ה"בר יוחאי" הזה הוא אני ואתה... גם אני ואתה צלם אלוקים... וגם אני ואתה מכוונים כנגד עשר ספירות, וגם עלינו נאמר "נעשה אדם..."!!!! ואם אנחנו נפנים את זה כמו ר' שמעון בשעתו... אז גם אנחנו נהיה בר יצחק... בר שלמה... בר שימי... נמשחת אשירך שמן ששון מחברך...

נחזור לעניינינו... **ומעתה:** כמו שיש פיוט "קל מסתתר" בסעודה שלישית שבו אנו מזכירים את העשר ספירות בייחס לקב"ה... כך על אותו משקל: יש פיוט "בר יוחאי" לליל שבת (-לנוהגים) שבו אנו מזכירים את העשר ספירות אבל בייחס לאדם השלם בקדושת יוצרו שלמדרגה זו כולנו שואפים להגיע... עד כאן ההבדל הראשון בין הפיוט "קל מסתתר" לפיוט "בר יוחאי..." (אחזור בקצרה: אם אתה זוכר... אמרתי מקודם שיש שני הבדלים בין שני הפיוטים... כעת אמרתי את ההבדל הראשון... שהפיוט קל מסתתר הוא י' ספירות בייחס לקב"ה ואילו בר יוחאי הוא י' ספירות אבל בייחס לאדם--)

וכעת ניגש להבדל השני: כעת תקשיב טוב טוב:

שני הפיוטים... אמנם שניהם הולכים לפי סדר העשר ספירות...

אבל בכל זאת יש עוד הבדל אחד מאוד מאוד משמעותי!!!!

הפיוט קל מסתתר, הבית הראשון **מתחיל** מהספירה **העליונה** כתר יתנו לך ה'. **ומסיים** בספירות **התחתונות** ביותר יסוד ומלכות... (יסוד צדיק בשבעה נעלם... ונא הקם במהרה **מלכות** דוד ושלמה)

לעומת זאת!!!! הפיוט בר יוחאי... הסדר שלו הפוך בדיוק!!!!

הוא **מתחיל** דווקא מהשתי ספירות **התחתונות** ביותר- יסוד ומלכות... **ומסיים** בספירה העליונה ביותר... אור מופלא רום מעלה- כתר...

שמת לב להבדל בין שני הפיוטים???

וכאן כתוב הכל!!! כאן נעוץ כל הנקודה!!!! תקשיב טוב טוב:

אני רוצה שתבין: אם אכן באמת, אני ואתה... כל אחד מאיתנו, הרי אנחנו צלם אלוקים כפשוטו, וכל פרקי האיברים שלנו מכוונים כנגד עשר ספירות... אם זה באמת כמו שמתואר בפיוט בר יוחאי... אז... אז למה תכל'ס... **הראש שלי נמצא בשטויות??** אם אני כזה גדול אז... אז למה תכל'ס בשורה התחתונה אני כ"ק קטן?? למה הנטייה הטבעית שלי היא להתעסק עם שטויות ועם דברים הכי שפלים בעולם...??

הסולם שלך **מוצב ארצה!!!!** ובשביל לטפס בסולם צריך להתחיל מהשלב הראשון שבסולם... והשלב הראשון כפי שסיכמנו הוא מוצב ארצה!! התחתית של הסולם מחוברת לארציות... לבהמיות... ושם נקודת ההתחלה!!!! שם נקודת היציאה ומשם מתחילים לטפס...

ופה אתה נמצא!!! אתה נמצא כעת בתחתית הסולם... ולכן מטבע הדברים אתה נתקף בכל מיני תאוות ארציות ושפלות... כי שוב: נקודת החיבור של

למה לא??? מי יעמוד לימיני בשעות קשות... שאני בדיוק במשבר ובדיוק נמאס מכל העולם ותעזבו אותי... ויש לפני את כל הנתונים... ואני כעת לבד... והכל מוכן... ורק תסביר לי למה לא???!

נו... תסביר לי למה לא?? כאן אין ברירה!!!!

באותה עוצמה שהארציות שואבת אותנו לכיוון משה משה!

אנחנו חייבים במקביל רוממות שתשאב אותנו לכיוון מעלה מעלה!!!!

אני חייב העצמה אישית!!!! אישית!!!! לא מספיק חיצונית!!!! אלא פנימית! הכרה ממקום פנימי עמוק ומרומם עד כמה אני גדול...

אין ברירה!!! היצר הרע מתקדם כל שנה מאה צעדים קדימה... ואתה רוצה שאני אשאר עם חץ וקשת מול... אי אפשר!!! גם כח הטוב צריך להשתדרג בהתאם!! אני חייב להבין דברים שלא הבנתי אותם עד היום!

עד לפני כמה שנים הספיק לנו לשמוע שאסור... וזה עבירה... ויש גהינם... אבל מאז משהו קרה לעולם... העולם נמצא בנחיתת אונס... ולנו אין ברירה אלא לפתוח בהמראת אונס...

אגב: ברור כשמש!!!! שזה פשר התופעה בדור האחרון שיש משיכה בלתי מוסברת לציון רבי שמעון בר יוחאי... יש איזה מגנט שמושך אנשים בכל השנה למקום הזה... (אני לא מדבר על אלו שמסיימים מסלולים בפיצה רשב"י אלא על אלו שבאמת יש להם איזה משהו שם... איזה אורות... איזה משיכה בלתי מוסברת... משהו שמרגיע אותם שם...) והסיבה היא: שהדור שלנו שסובל מכ"כ הרבה רדידות ושטחיות... הוא פשוט צמא לרוממות!!!! אבל איזה רוממות??? לא דווקא רוממות של עבודת ה'... ושל התורה... ושל המצוות... אלא רוממות שלילי!!! גדלות שלילי!!! אני צמא לשמוע שאני גדול... אני מרומם!!

זה הדבר היחיד שיכול להעניק לי חישול מבפנים מול השפלות שמקיפה אותנו מכל פינה... אנא הדור שלפנינו... תבינו אותנו...

אם ירצה ה' וברחמיו... אני מתפלל שאזכה בתקופה הקרובה... בחודש הקרוב להוציא ספר בנושאי קדושה... ולא מהפך השלילי! אלא החיובי!! כלומר: בספר הזה לא כתוב מה לא ומה אסור... כי את זה אני יודעים טוב מאוד... אבל מה כן!!!! מה כן יש ב... איזה כוחות יש ב... ולמה כן להתגבר... ואיך להצליח להתגבר... זה הנושא של הספר שיצא אי"ה בתקופה הקרובה, **שמו של הספר הוא "וימאן"!!!!!!**

תברך אותי קורא יקר שלא תצא תקלה מתחת ידי... שה' ישלח לי במקלדת את המילים הנכונות מה צריך לכתוב באופן שיהיה באמת תועלת ורק תועלת... (למעוניינים, ניתן להשתתף בהוצאות הגדולות של ההוצאה הראשונה ולהקדיש לעי"נ ולרפואה... אבל אנא: הפניה הזו לא מיועדת לאברכים!!! הכסף שלכם יקר מידי... קדוש מידי...)

מספיק להן!!!!!! הן לא צריכות להיכנס לפרטים... הן מבינות את זה ברובד הרבה יותר עמוק מהפרטים שבזה!!!

מבינות שזה משהו רציני רציני... מרומם מרומם... וזה מספיק!!!!

אותו דבר כאן: אתה לא צריך להבין בדיוק מה זה כתר חכמה בינה חסד גבורה... הפרטים פה הם לא כ"כ נפקא מינה... זה לא כ"כ נוגע לעניינינו... מה שאנחנו כן צריכים לקלוט וחייבים לקלוט זה את רוח הדברים... להבין דבר ראשון שיש לנו עסק עם **משהו!!!!** ולא סתם משהו אלא משהו **רציני!!!!** להפנים שאנחנו לא מתחילים ונגמרים כאן... במה שאנחנו רואים... להבין שיש פה משהו הרבה יותר גדול ומרומם... המשהו הזה הוא גדול!!! גדול גדול!!! להבין שאנחנו לא נגמרים במחשבות זרות שצריך לריב איתם... הגיע הזמן לגדול קצת ולהבין שיד ימין ויד שמאל זה חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלה... שתי הרגלים שלנו זה נצח והוד תרין שוקין... וכל תנועה של יד ימין מפעילה ספירה שמכוונת כנגד היד הזו... אז שוב... מה זה בדיוק נצח והוד??

זה לא כ"כ משנה... מה שברור זה... זה משהו רציני!!!!!! הרבה הרבה מעבר לארציות שנדמית לנו באופן שטחי...

הגיע הזמן שנפנים שהגוף שלנו זה ספירות!!! זה ארון חשמל של כל מערכת ההשפעה של העולם... זה לא צחק...

וכעת נפנה אליך בצורה מכובדת... אתה היהודי המבוגר שמאוד כועס עלי על עצם המאמר הזה... איך אני מעיז להכניס בחורי ישיבות לנושאים כאלו מופשטים... לא שמענו... לא ראינו... לא קבלנו...

אני רוצה להסביר לך דבר אחד שאתה אולי לא יודע!!!!

גם לך היו ניסיונות כשהיית בגיל שלי... וגם לי/לנו יש ניסיונות בגיל זה... בא נעשה השוואות: אתה!!! מה היה היצר הרע שלך בגיל שלנו??? אני אספתי רשימה מכמה מבוגרים: א. לברוח מהישיבה בשביל לשמוע נאום של מנחם בגין... ב. להשיג ווקמן מאן שהוא ולהקשיב שם למערכוני בידור שהיו פעם ג. או לברוח מהישיבה כדי ללכת לטיש של הבית ישראל או לחילופין ל"בית המוסר" לשמוע ועד מהרב וולבה...

זהו!!!! בזה מסתכם הג' עבירות שהיה לכם בישיבה... זכאה חולקכון... אז זהו!!!! שאני והבן שלך??? אתה יודע איזה ניסיונות יש לנו??

אנחנו נמצאים בדור רדוד ושטחי... שהאידיאולוגיה שליוותה אתכם לכל מקום לא מעניינת אותנו... אני נמצא בדור הסמארטפון והמדיה... וכל הטינופת של העולם יכולה להימצא בכיס שלי ואף אחד לא ידע... (לא אבא שלי ולא המשגיח וגם לא הראש כולל כולל אשת...) ויש לי יצר הרע לקנות מכשיר כזה... משהו כמו תואם כשר כזה... ויש לי מספיק סיבות למה לקנות את זה... ותאמין לי שאני מספיק כשרוני לשכנע את כל העולם ובעיקר את עצמי שאני צריך את זה לצרכי פרנסה והכל לש"ש... ותכל'ס: למה לא???!

להגיע... **אני חייב להגיד לך בנימה אישית:** ביום שבו הבנתי את מה שכתבתי עכשיו... ברגע שקלטתי שאני בעצמי בנוי מעשר ספירות! פתאום הכל היה נראה אחרת... כי פתאום העשר ספירות הזה הסתובב ברחוב... ולפתע... רגליו הוצבו בארצה - מזוית העין קלטתי איזה מראה אסור... נו... מי הדף את המראה הזה?? העשר ספירות שליו... הבנתי שאני גדול! אני מרומם!! אני שמן משחת קודש... הבנתי שטמון בי יו"ד חכמה קדומה... יש במוח שלי ל"ב נתיבות ראשית תבונה... פתאום קלטתי שהפנים שלי... העיניים שלי האלו שכמעט נכשלו במראה האסור... הרי הם "כרוב ממשח זיו אורח..." פתאום קלטתי שאני בכבודי ובעצמי הכרובים!!! ועפעפי העיניים שלי הם "סוככים בכנייהם..." כלומר: אם אני עכשיו עוצם את העיניים מראות ברע... אני כעת מזיז את הכרובים בקודש הקדשים של ירושלים של מעלה... בקיצור: זה לא פשוט!!!!!!

ככה??? אם זה כזה רציני... אז פתאום קבלתי כוחות... נהיה לי הרבה יותר קל... פתאום נשאבתי לא רק למטה... אלא גם!!! לכה"פ גם למעלה!!! ומפחיד לומר: לפעמים זה הכח היחיד שיכול לעמוד לנו בשעת מעשה!! לעמוד בודד מול אופציה של גלישה לא כשרה באינטרנט... ו... ולהתגבר?? למה להתגבר?? כי אסור? כי עבירה? היום זה לא מספיק... הפיתוי גדול... הארציות שואבת לכיוון מטה בעוצמה שכזו!!! אני חייב קונטרס!!! אני חייב רוממות נגדית שתשאב אותי במקביל לכיוון מעלה!!!! כאן צריך הכרה בסיסית בסולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה!!!! לקלוט מה עובר עלי... לקלוט את התמונה לכה"פ מלמעלה... להבין שיש פה סולם... שמצד אחד היסוד שלו נעוץ עמוק בארצה!!! ומצד שני הוא מתנשא אל על... השיר "בר יוחאי" נוגע אלי... זה יכול להיות השיר שלי!!!! הגוף שלי בעצמו סולם שראשו מגיע השמימה... אני לא יכול לקבור ולטמא את הסולם הקדוש והנורא הזה ב-ארצה!

עכשיו ככה: יגיד מי שיגיד: נו... נכון... יש עשר ספירות... אבל אני לא מבין בזה כלום... מבחינתי זה כמו לדבר צרפתי... זה קודים שאין לי שום מושג ושום שייכות אליהם... **מה התשובה?** אתה צודק... אין לך מושג בזה... ו... ומה אתה חושב... ש-לי יש כן מושג בזה?? גם אני לא מבין מילה וחצי מילה ממה שאמרתי לך בכל העשר ספירות... אבל... אבל בכל זאת!!!! גם אם אנחנו לא מבינים... אבל... אבל... אבל בכל זאת אתה כן מבין...

מה אני מתכוין?? אני אתן לך דוגמא מאוד מוכרת: זה כמו נשות האברכים שיש להן כידוע אהבת תורה עצומה... והן מוכנות להקריב המון ולמסור נפש על התורה... הרי בינינו מה? מה הן מבינות מהחיים שלהם בלימוד?? מאיפה הן בכלל יודעות מה זה תורה ש... שהן יכולות להגיד שהן אוהבות את התורה?? נו... מה התשובה??

נכון... הן לא מונחות בסוגיה שהבעל לומד... ואפילו לא יודעות מה התרגום של המילה "מהו דתימא..." ולא יודעות לפצח את הר"ת קמ"ל... אבל למרות זאת **הן מבינות ועוד איך מבינות** מה זה ערך של תורה... נו... אז מה באמת הן מבינות?? התשובה היא: הן קולטות את רוח הדברים וזה

"למען לא נבוש..."

מושגים בסיסיים בהלכה.

השבוע נפתח את הנושא ששימו תספורת!!!! אמנם בשבוע זה אף אחד לא מסתפר... אבל בשבוע הבא אין אחד שלא יסתפר... סוף סוף עבר למעלה מחודש ימים מאז שהסתפרנו פעם האחרונה, ובכן: כמה הערות נחוצות (וחלקן נחות נחוצות) בעניין זה:

א. אז דבר ראשון: כשאתה מגיע אצל ספר... איזה שיהיה... אתה מניח אצלו לא רק את הראש שלך... אלא גם את אחריות כבדה של חמש לאוין ששניכם יכולים לעבור, אם אתה והוא **תרדמו בשמירה!!!** וזה גופא חידוש התורה, שזה שהמקיף (דהיינו המספר) עובר על הלאוין האלו... זה לא במקום הנקיף!!! כי אחד המקיף ואחד הנקיף, או בבקשה, נא לא להירדם בשמירה, אתה חייב לדעת את ההלכות!!! חייב לדעת את הגבולות הברורים, ולא לסמוך בכל מחיר על הספר, אא"כ הוא באמת יהודי ירא שמים שהיית מסוגל להפקיד אצלו הרבה כסף... (מה ההלכות? מה הגדרים ומה הגבולות? תברר אתה... זה בעיה שלך... זה הראש שלך... זה השערות שלך...)

ב. נשמע אולי מצחיק... אבל מי שהרבה זמן לא הסתפר, ויום אחד הוא הסתפר (או שהסתפר במספר נמוך) זה יכול לפעמים להשפיע על היקף מידת הראש, וזה מתבטא בתפילין של ראש שיתכן וצריך להצר את הקשר, כמו כן: להיפך!!! כידוע, מי שמשאר מקדימה יותר מדי שערות- מה שנקרא בלורית, כבר דיברו בזה האחרונים שזה יכול להגיע לכדי חציצה בתפילין, אלו הם הנתונים כמות שהם!! כל אחד יבדוק בעצמו... ויתיעץ עם רבו... .

ג. אלו שמתגלחים במסכה!!! צריכים לדעת שזה לא פשוט!!! גם אם שמעת שרב פלוני התיר את המסכה הזאת תבדוק את זה טוב טוב... כי צריך לברר כל מסכה אינדיבידואלית... מה שברור: אם חלילה תכשל בתער, אתה אולי תוכל להפיל את האשמה על החותמות כשרות... אבל סו"ס הצער שנגרם בשמים על שנעשה נגד רצונו יתב, זה ישאר על הראש שלך!!! סו"ס רצה הקב"ה לזכות אותך, ולכן בעיצומו של גילוח הירבה לך מצוות ולאווין שתזכה לקיים אותם, ואם נכשלת ולא קיימת אותם, ההפסד כולו שלך, אשר ע"כ קח זאת לתשומת לבך!! אל תשכח: בסופו של דבר האחריות נופלת עליך!!!

ד. מי שמתגלח במשחה, צריך לדעת את הנתון הבסיסי הקובע שצריך הגילוח הוא הורדת המשחה, וממילא לא מספיק שמרחת משחה, אלא צריך הלאה להזהר בשעת **הורדת** המשחה שלא תעשה באמצעות דבר חד חלילה שזה יכול להיות תער גמור!!

ה. צריך ליטול ידים לאחר התספורת, המספר ו- המסתפר.

ו. אם אתה מסתפר אצל חבר שמקבל על זה כמה שקלים, אז זכית על הדרך לקיים מצוות ביומו תתן שכרו, אז אל תשכח להביא כסף ומומלץ להביא מדויק, כי לא תמיד יהיה לו עודף... לא חבל??

ז. יש עניין להסתפר דווקא בערב שבת!!! לכבוד שבת. (והאם מותר להסתפר בצהרים לפני מנחה? מקובל להקל לפני מנחה קטנה, ומי שהולך למקוה בע"ש קודם תפילת מנחה לכאורה ה"ה תספורת)

ח. ידידי היקר: אם אתה מסתפר בישיבה, בחדר כביסה וכדו' אנא: תטאטא את השערות אחריו, סוף סוף כתיב "על כל נעלם..." זה ההורג כינה בפני חבריו (חגיגה, ה).

ט. האם יש עניין להשאיר פיאות?? עין מרן הבן איש חי בספרו בן איש חיל על מסכת מגילה גבי "מרדכי מוכתר בנימוסו היה" שביאר שהכוונה שלמרדכי היו פיאות עבות שזה היה הסימן להיותו יהודי.

מעמד הפרשת חלה מידי יום שישי המקדש...

פסח שני מתקרב... בבית שלנו המנהג הוא שפסח שני זה החג הפרטי של אמא!!! זה לא כ"כ מנהג כמו שככה זה תמיד יוצא... בפסח ראשון אמא תמיד צריכה להישאר... אם זה אחרי לידה שהיא לא יכולה להקריב... או שהיא צריכה להשאר בשביל כמה נשים מבוגרות מהכפר שלנו שבעליהם נוסעים לירושלים ומי ישאר איתם... מי ידאג להם... בשביל זה אמא עושה חסד ונשאר... והפיצוי שלה הוא פסח שני!!! והשנה היא לוקחת איתה את שלוימי בן השלוש... מה קרה? מה זכה שלוימי שאמא לוקחת אותו?? אז ככה: שלוימי הוא ילד קשה בתחום של האוכל... תמיד צריך לריב איתו שיגמור את הצלחת... טוב... זה נורמלי... זה מוכר... אבל חודשיים לפני פסח אבא ביקש מאמא במיוחד שתכין בארוחת צהרים בשר כבש צלוי!!! **ולא סתם**... אבא רצה לבדוק באופן ענייני האם שלוימי יכול לאכול כזית צלי בכדי אכילת פרס... זה לא צחוק!!! יש פה שאלה הלכתית מובהקת: אנחנו צריכים לשחוט קרבן פסח ולכוין רק לאוכלו!!! והתנאי להיקרא אוכליו זה- "כל שיכול לאכול כזית צלי..." ממילא צריך לדעת באופן מקצועי האם שלוימי מסוגל לאכול כזית צלי או לא... (כי אם לא... אנחנו לא נוכל לצרף אותו לאכילת קרבן פסח) אז אמא באמת הכינה ארוחת צהרים בשרית... אבל שלוימי?? אבל שלוימי כדרכו... לא... לא רוצה לאכול... רק מנה אחרונה... אמא ניסתה לריב איתו כמו תמיד... ולא הלך... זה לא טעים... אני לא אוהב... אמא ניסתה להסביר לשלוימי שהפעם לא כדאי לו להתנגד... כי הפעם זה רציני... אנחנו צריכים באמת לבדוק אם אתה מסוגל לאכול... אבל שלוימי בשלו... לא רוצה... אבא גם ניסה לאיים על שלוימי... אם אתה לא תאכל יפה אנחנו לא נוכל לקחת אותך לירושלים לקרבן פסח... אבל שלוימי לא כ"כ התרגש... הוא חשב שזה כמו כל שאר האיומים שאתה לא תקבל מנה אחרונה ואח"כ איכשהו "זה מסתדר..." ו... וחג הפסח התקרב... ואבא וכל הילדים התחילו להתכונן... ואז התברר לשלוימי... קצת באיחור... **שהפעם זה באמת רציני!!** אבא החליט שהוא לא לוקח אותו לירושלים בגלל שלא אכלתי יפה בארוחת צהרים!!! שלוימי בכה... רקע ברגלים... התחנן... הבטיח... מה לא... אבל שום דבר לא עזר... אבא הלך עם כל הילדים ושלוימי נשאר בבית עם אמא... שלוימי היה עצוב מאוד... מה כבר עשיתי?? בגלל שלא אכלתי יפה בארוחת צהרים לכן כ"כ מענישים אותי??? אמא ליטפה את שלוימי והסבירה לו שוב ושוב: תבין שלוימי... **זה לא עונש** על זה שלא אכלת... פשוט מאוד: בקרבן פסח צריך לדעת לאכול כזית צלי... ומי שלא יכול לאכול נשאר בבית... (הנה... גם ר' סנדר זקוק והצדיק... גם הוא נשאר בבית... למה? כי הוא מאוד מבוגר וקשה לו לאכול כזית צלי כדי אכילת פרס... אז הוא נשאר בבית...)

אמא לא ויתרה!!! במשך כל חול המועד... אמא צלתה כל יום בשר כבש במיוחד בשביל שלוימי ונתנה לו לאכול... אמא אמרה לשלוימי: עדיין לא מאוחר... אם עכשיו אתה תאכל יפה כזית צלי... אתה תצטרף איתי לפסח שני!!!! לאחר שביעי של פסח אבא חזר הבייתה... ושלוימי קיבל את אבא בשמחה ובצהלה... ומה המילים הראשונות שהוא אמר לאבא?? אבא... אני כבר יודע לאכול כזית צלי... כל החג אכלתי יפה ארוחת צהרים... תשאל אפילו את אמא... אתה תרשה לי ללכת לביהמ"ק לפסח שני?? אבא חיך ואמר: כן!!! בטח!!

כשאמא עולה לפסח שני לירושלים זה... זה לא רק פסח שני... היא עולה שם יחד עם קבוצת נשים לשבוע של תפילות... אמא היא תלמידה מובהקת של חנה אם שמואל... כשהיא מגיעה לירושלים היא משכימה מוקדם בעלות השחר ונוכסת לבית המקדש... אמא לשם שינוי לא מחפשת להקריב קרבנות וגם לא מנחות... לאמא יש קרבנות משלה... מה שנקרא "זבחי אלוקים רוח נשברה"... אמא תופסת עמדה הכי קרובה לבית הכנסת שבצידי העזרה... ומצטרפת לתפילת שחרית של אנשי מעמד... היא תופסת פינה שהיא יכולה לראות מה קורה... וברגע שהלוי פותח את שערי ההיכל... בבת אחת נפתחים ארובות עיניה והיא מתחילה לבכות ולתפלל ולהתפלל... על יענקי הבחור ישיבה שלנו שימשיך לעשות חיל בישיבת חוני המעגל ולא ישכח את כל המימרות שהוא למד אצל שמעיה ואבטליון ולא יגרר חלילה אחרי הבייתוסים ולא ישתה מהמים הרעים שלהם... אמא בוכה על מרים שלנו בת השמונה עשרה שתמצא את זיווגה ההגון... שתנשא כשאיפתה הטהורה- לתנא קדוש שאוחז במדרגת "תורת אומנות" שהוא מפסיק מתלמודו רק לקריאת שמע ואפילו לא לתפילה... אמא גמרה להתפלל על יענקי ועל מרים... עכשיו היא מחכה לעת רצון של הקטרת הקטורת!!! היא מחכה לשמוע את קול המגרפה... ברגע שנשמעה קול המגרפה והיא רואה את הכהן המקטיר עם הבזך וחבירו עם המחטה עולים במעלות האולם... אמא שוב מתחילה לבכות... **והפעם על אבא!!!! אבא שלנו שכ"כ רוצה ללמוד תורה**... כ"כ אוהב את התורה... אבל יש לו כ"כ הרבה טרדות וכ"כ הרבה שליחויות נוספות בחיים... ומאוד קשה לו עם זה!! הוא כ"כ היה רוצה לעזוב את הכל כדי לשבת וללמוד תורה אצל נחמיה העמסוני... אבא ביקש מאמא שתזכיר אותו... אמא לא צריכה שאבא יזכיר לה להתפלל על זה... אמא בוכה ובוכה שאבא יזכה לשבת וללמוד תורה... ואם רצון ה' שהוא בכל זאת יעסוק בעוד דברים חוץ מעסק התורה... אז שיהיה ברכה מיוחדת בלימוד שתורתו תשתמר ושהוא לא ישכח את מה שהוא לומד... שאבא ימשיך לפרנס את כל העשרות כהנים שבעזה"ש מיד לאחר חג השבועות יבואו לגורן ואבא יפריש להם תרומה בעין יפה... אחד מארבעים... ויפרנס אותם לכל הקיץ... שאבא יזכה להגיע גם ללויים הגונים תלמידי חכמים שה' הוא נחלתם... ולהם הם יתן את המעשר ראשון...

ביום ששי יש מעמד מאוד מרגש בבית המקדש!!! אלפי אלפי נשים ונערות מגיעות בספונטניות לבית המקדש... כל אחת תופסת פינה במקום אחת... כל אחת מגיע עם הפעקאלע שלה ומתפללת... עשר דקות... עשרים דקות... וחוזרות... מה יש??? פשוט מאוד: בשעות אלו כל אמא עושה בצק לכבוד שבת!!! אמא מחכה שהבצק יתפח ואז!!! ואז היא תפריש חלה... ועד אז!!! עד שהבצק יתפח... מה עושים עד אז?? עד אז מתכוננים למצוה הקדושה... מצות הפרשת חלה... איך מתכוננים?? בתפילה ובתחנונים!! איפה?? נו... איפה?? בבית המקדש... כל אמא שמסיימת לעשות בצק... מנצלת את ההפוגה ורצה מהר לבית המקדש... (יש כאן אמהות שהגיעו ממרחקים... מהעיר לוד שליד בני ברק!! מדרש רבה איכה פ"א: נתיבתי עיני "בנות לוד היו לשות עיסתן ועולות ומתפללות ויורדות עד שלא החמיצו") היא תופסת פינה ומתפללת על "חלתו של עולם" מתפללת שנזכה לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך מיעוט עוונות... אמא מסיימת להתפלל... ו... ומיד פוסעת לאחוריה ביראת כבוד ומהלכת אט אט עד שהיא יוצאת מהר הבית... ואז חוזרת הבייתה מהר מהר... מוצאת את הבצק שתפח... מפרשה חלה... מברכת... וקוראת למוישי הטהור שלנו... (שהוא כבר יודע לשמור ידיו בטהרה... ובקי בסדר טהרות) תלך מהר מהר למשפחת קאהן ותתן להם את החלה!!!

אגב: במקביל... יש גם הרבה גברים שמגיעים בערב שבת עם פיאות רטובות מהמקווה... ונכנסים לבית המקדש... קוראים שנים מקרא ואחד תרגום (גם זה שם: "ספרא הוה בכל ערובא שובא הוה סליק ופשיט סדריה בבי מקדשא ונחית שביט בביתיה" ע"ל). וחוזרים הבייתה... לעשר את הדמאי... לערב עירובי חצירות... ולהטמין את החמין בדבר שאינו מוסיף הבל... ולגרוף ולקטום את הכירה כדי שיהיה אפשר להשהות עליה... גוט שבת

הפורום לענייני עסקים... עסק התורה!!!!

יש את שאלת המיליון שהרבה הרבה שואלים: עוד מעט מתן תורה ואני רוצה להתחבר ללימוד... אני רוצה להיות שקוע בלימוד... איך? איך? איך עושים את זה?? אני רוצה שהתורה תהיה העסק שלי... אבל איך פותחים את העסק המורשה הזה? אצל איזה רואה חשבון אני צריך ללכת בשביל שאני אצא ממנו עם תעודה שאכן פתחתי עסק... עסק שקוראים לו עסק התורה???

איך פותחים עסק ששמו עסק התורה???

אז אני אגיד לך בכנות: עד לפני לא הרבה זמן השאלה הזו היתה מאוד קשה לי... היה לי מאוד קשה להגדיר איך יוצרים עסק שקוראים לו תורה... איך מתחילים את זה... מה ההגדרה... מה הם הצעדים הטכניים הראשונים לפתיחת עסק... **היה לי קשה להגדיר את זה עד!!! עד שיום אחד נסעתי באוטובוס עיריני...** מדובר היה בנסיעה קצרה... ממש קצרה... משהו כמו שבע או שמונה תחנות... עכשיו: הרדיו היה פתוח!!! ושני צפרדעים קרקרו שם... והנושא היה סביב איזה משחק כדורגל... נו... מה לי ולכדורגל?? איך לי שום דבר בזה... אני לא מבין בזה בגרוש... תכל'ס... אני כעת יושב ליד הנהג והרדיו פתוח בקול קם והם מדברים... ו... ו... ואני שומע... שומע בחצי אוזן... עכשיו תקשיב טוב להתפתחויות: תוך שתי דקות של הקשבה... פתאום נכנסתי לזה...

פתאום זה עניין אותי... עד כמה שזכור לי ה"פלוגתא" הייתה בין הפועל קרית שמונה להפועל נתניה... איזה שחקנים יותר מיומנים... זה אומר בכה וזה אומר בכה... עברו שלוש דקות... ואני כבר תפסתי צד!!! אני כבר הבנתי לאיזה צד אני שייך... אני כבר מצאתי את עצמי מתחבר יותר לקבוצה של קרית שמונה... עברו חמש דקות וכבר נעלבתי בשבילם... כי הוא אמר שהם לא יודעים לעשות איזה משהו... (אני לא יודע אפילו איך אומרים את זה)... עברו שבע דקות... ותנחש מה קרה?? האוטובוס הגיע לתחנה שאני צריך לרדת!!! אני אומר לך: היה לי קשה לרדת מהאוטובוס!!! כי הההל... אני באמצע המתח... אני רוצה לשמוע מה עלה בגורלם של הפועל קרית שמונה ש... ש... שאני אוהד שלהם...

אתה קולט מה קורה פה??? הבן אדם עד לפני שמונה דקות לא הבין מהחיים שלו... לא ידע לא מה זה כדורגל ולא מה זה נתניה ולא מה זה קרית שמונה... הבן אדם מקשיב בסה"כ שמונה דקות לאיזה קרקור... ותוך שתי דקות הוא כבר הספיק להיכנס לעניינים... הוא כבר הספיק לתפוס עמדה... ו... והוא כבר הספיק להיכנס כ"כ עמוק פנימה... שהוא כבר חייב להתעדכן מה נסגר שם בסוף...

שתדע לך שהתיאור הזה שכעת תיארתי פה... זה... זה אנחנו!!!!!! ככה זה אנחנו!!! לא קשה לנו להתחבר!!! לא קשה לנו להיכנס לכל מיני עסקים... גם אם הם ממש לא שייכים אלינו...

בינינו... בבחירות לארה"ב היית רוצה שמישהו מסוים יבחר?? נכון?? למה? מה זה העסק שלך?? מה זה נוגע אליך?? **מה התשובה???**

מאוד קל לנו להכניס את עצמנו לעסק!!! כמעט בכל נושא או מחלוקת שמסתובבת לידינו (והיא ממש ממש לא נוגעת אלינו באופן אישי) אנחנו מאוד מהר נוקטים צד... **נכון או לא נכון??** מאוד מהר אנחנו כבר שייכים עמוק עמוק לאחד הצדדים... אנחנו כבר נעלבים בשביל אותו צד... ואם אני אחיה אכזרי... אנחנו כבר מתענגים על כל בדל לשה"ר שמכפיש את הצד השני (שרק לפני רגע החלטתי שאני לא אוהז ממנו)... אני צודק או לא צודק?? **ו... מה זה אם לא עסק!!!** זאת אומרת: בשבילנו להיכנס לעסק זה כלום!!!! אנחנו עושים את זה כל הזמן... אנחנו כל הזמן מכניסים את עצמנו בכח לכל מיני עסקים... למרות שהם לא נוגעים אלינו... ובינינו... צריך המון המון עבודת המידות בשביל שאני אסתובב בשיטבאלך השכונתי... בו בזמן שכל מיני פוליטיקות יסתובבו סביבי ואני אדחה אותם כל... **כי... כי... כי זה לא עסק שלי!!!!!!** אוהו... הלוואי וזה היה עובד... אוהו כמה שצריך ללמוד שמירת הלשון בשביל שאני אצליח לבלום את עצמי מלהיכנס לעסקים שלא קשורים אלי...

זאת אומרת: הוכחתי לך כעת כשמש בצהרים: שבשבילנו לקחת נושא שעד כה לא היה שייך אלינו... ולהיכנס אליו בכל הרמ"ח והשם"ה... ולקחת אותו לעצמות... ולהפוך אותו לאינטרס האישי הכי רגיש שאני מוכן לדבר עליו שעות ע"ג שעות... **זה... זה מוכר!!!! מדי מוכר לנו!!!**

ואנחנו יודעים לעשות את זה טוב מאוד!!! יותר מדי טוב!!!

אז זהו!!! זה בדיוק הרעיון של עסק התורה!!!!!!

אבא שבשמים מספק לנו שלל נרחב של נושאים לשיחה... הקב"ה מפזר לנו כל מיני עסקים שאנחנו יכולים לקחת אותם לעצמות... ובמקביל הוא מוסר בידיים שלנו גם את התורה הקדושה... והוא פונה אלינו ומבקש: אנא בני היקר... אני מבקש ממך שזה!!! שזה יהיה העסק שלך!!!!!! שמכל שלל העסקים שאתה יכול להכניס את עצמך אליהם ולשקוע בהם... אז אני מבקש שתבחר בעסק הזה!!! מכל שלל העסקים והשטויות שאתה יכול לצלול בהם ולטחון אותם ולדבר עליהם מהבוקר עד הלילה... אז תן לי לבחור לך שזה יהיה העסק שתקח אותו לעצמות!!!

אתה קולט את הנקודה??

יש כאלו שמרגישים בעסק התורה סוג של עומס דת... אוה... מבקשים ממני שהתורה תהיה העסק שלי... שהתורה תעסיק אותי כל היום... כל היום וכל הלילה... אוי... כמה... כמה אפשר??

מה התשובה?? אדוני!!!! עסק זה לאי דבר שקשור בהכרח לתורה!!! לא יעזור לך... כל אחד מאיתנו עושה עסק ממשוה!!! כל אחד מאיתנו מכניס את הראש שלו לאיזה עסק והוא עסוק בזה כל היום... אם ככה: מגיע אבא שבשמים ואומר: היות ובלאו הכי גלגלי המוח שלך חייבים לפעול... ובין תרצה ובין לא תרצה המוח שלך איכשהו יכניס את עצמו בכח לאיזה עסק... והלב שלך יקח ללב איזה עסק ויכניס שם את כל המצב רוח שלו ולמוטב אז אני מבקש ממך: שהעסק שלך יהיה בתורה!!!!!!

וכאן מגיע המשפט שנכתב כמה פעמים בגיליון זה:

מן הרב אלישיב היה שקוע בלימוד **כמו להבדיל** אחד ששקוע באיפיון! **אין צורך ביותר!!!** מרן הרב עובדיה יוסף זי"ע"א לקח את הידידישקייט ללב **כמו להבדיל** אוהד כדורגל לפני ואחרי משחק...

אין צורך ביותר!!!

ולמה כ"כ חשוב להדגיש את זה???

כי זה "יושב" על אותו מקום!!!! עסק התורה זה לא סוג של צדקות מופלגת שגדולי ישראל הצליחו לחשוב על משהו מסוים כ"כ הרבה שעות...

זה יושב על נתון שקוראים לו עסק!!! רק כל אחד בוחר מה העסק שלו...

אצל הרב אלישיב העסק היה תורה... ואצל בחור העסק הוא שטויות...

אצל הרב עובדיה העסק היה רצון ה'... ואצל אוהד כדורגל העסק הוא כדור... וממילא: כל מה שנותר לנו זה פשוט לנווט!!!! לנווט את יצר העסק וההתחברות שלנו למקומות הנכונים!!!!

כל אחד מאיתנו צריך לקחת דוגמא אישית מעצמו והוא!!!!!! קח תחום מסוים שזה כבר עכשיו העסק שלך... וכך!!! כך בדיוק צריך שיהיה בתורה... נניח שאתה מוזיקלי... אתה נמשך לזה... אתה מבין בזה... אתה בקי בכל הניואנסים המוזיקליים העדכניים... בכל סגנונות המלחינים והמעבדים... זה עסק שלך... אתה הרי פעם לא ידעת את זה... יום אחד הכנסת את עצמך לזה... ונכנסת עמוק עמוק... ויצרת עניין מזה... אז קדימה!!!! אותו דבר בדיוק תעשה בעסק התורה... תכנס לזה... תיצור עניין... ותחשוב... תחשוב שיום יבא ועסק התורה "ידליק" אותך ויתפוס לך את הראש כמו שהמוזיקה תופסת לך את הראש... או לדוגמא: אתה טיפוס שמתעניין בפוליטיקה... אתה בקי בכל הנישיות הכי דקות בעסקונה החרדית... ואתה יודע לפרשן כל מהלך של ח"כ... **הרי פעם לא הבנת בזה!!!** הרי היה שלב ראשוני שבו התחלת ליצור עניין ו... ולאת לאט נכנסת עמוק עמוק בפנים... אז זהו!!!! **אל תגיד שאתה לא יודע איך נכנסים לעסק...** אתה יודע יופי יופי איך עושים את זה... אז זהו!!!! שחילך לאורייתא ואת אותו תהליך בדיוק אתה צריך לעשות בתורה... אתה פשוט צריך להיכנס ללימוד מתוך רצון להיכנס לעניינים... כמו הפעמים הראשונות שפתחת את העיתון ולא הבנת בדיוק את "עומק המהלכים" אבל החלטת שאתה אוסף נתונים ויוצר עניין... אז להבדיל אותו דבר כאן!!! ואז תחשוב שיום יבא ואתה תלמד סוגיה... ויהיה שם מחלוקת של רב פפא ורב זביד ואתה תפרשן אותם בחמשה מהלכים שונים... בדיוק!!!! אבל בדיוק כמו שפרשנת את המהלך הפוליטי האחרון שעשה ח"כ פלוגי... שכיום אתה יודע להסביר בהריוות את כל סוגי האפשרויות מה טמון כאן... אז זהו שחילך לאורייתא!!!!!! ואת הכשרון היחודי הזה אתה יכול להעתיק כמות שהוא מעסק של טינופת לעסק התורה!!!! חבל... חבל עליך... אתה כח...

בדיוק ככה זה בעסקים!!!! כל איש עסקים... איך אתה חושב שהוא התחיל?? הוא חיפש פרנסה ויום אחד בהיו הוא התחיל להתעניין באיזשהו נושא... באיזה ענף תעסוקתי... בהתחלה הנתונים היו מאוד יבשים ומשעממים... אבל הוא ידע שלאט לאט הוא יכנס לעניינים... והוא נכנס... כל מנהל רשת חנות בגדים... היה לו את היום הראשון שהוא התחיל לחרחב בענף הטקסטיל ולאט לאט הוא נכנס עמוק והגיע רחוק... כל אחד שמנהל היום רשת של חברות השכרה... היה לו את הריחרוחים פה ושם... את ההשתלבות האיטית בהתעניינות בנושא עד שהוא נכנס פנימה... ככה זה בעסקים ובדיוק ככה זה בעסק התורה!!!!

לא פחות ולא יותר ולא כמעט אלא בדיוק!!!!!!

עסק התורה זה משהו שאנחנו צריכים בסה"כ דבר אחד ויחיד: נכונות להיכנס לעסק! זה הכל!!!! רוצה דוגמא שלילית מה זה אי נכונות??

הנה בבקשה... אני כבר שנים משתמש בחשמל... ומידי פעם כידוע יש בעיות בחשמל... ותמיד אני קורא לחבר שלי שהוא מבין קצת בחשמל והוא מיד מתקן... **למה אני לא יודע לעשות את זה לבד??** כי אני משום מה החלטתי לא להיכנס לעסק!!!! אני בבחירתי החלטתי להשאיר מחוץ לנושא הזה... ואני בחרתי שכל פעם שיקרה משהו אני אקרא לחשמלאי... הוא יגיע... יעשה איזה כישוף בחוטים... "יברך אותם..." יעשה ככה וככה וככה... ואיכשהו זה יסתדר עד הפעם הבאה...

זכותי!!! זן בחירה שלי להשאיר בור מחוץ לנושא ולתחום ששמו חשמל!!!!!! על אותו משקל בדיוק: יכול להיות לך אחד כזה שנים כבר נמצא בבית המדרש!!! שנים הוא מתיישב מול הגמ' **אבל משום מה הוא בחר לא להיכנס לעסק!!!!!!** כמו שאני כבר שנים משתמש בחשמל וקורא לאור החשמל... בכל זאת אני בחרתי להשאיר מחוץ לעסק ולא להבין בזה... ככה הוא בחר לשבת מול הגמ' ותמיד להשאיר מחוץ לעסק!! אף פעם לא להיכנס בפנים... אף פעם לא להפוך להיות חלק פעיל בעסק...

זו בחירה נטו שלנו!!!!!! וחבל!!! אתה כבר יושב מול הגמ'... זה אמור איכשהו להיות חיך ואורך ימים בין תרצה ובין לא תרצה... אז לא חבל... למה אתה מתעקש להשאיר מהצד ולא להתעניין... לא להתחבר... לא לקחת ללב את התהליכים שמתפתחים פה... בא!!!! תכנס לעניינים... תיצור עניין... תתעניין... **אין פה מה להבין!!! זה כ"כ פשוט!!!**

אבל שוב: להגיד לך איך בדיוק מתעניינים?? איך טכנית עושים את זה? אני לא יודע!!!!!! והאמת היא שאין פה מה לדעת... כי שוב ושוב: אני סומך עליך שבכל תחום אחר בחיים... כשאתה רוצה אתה יודע טוב מאוד להיכנס לנושאים... אתה יודע טוב מאוד איך לאסוף נתונים ולהתחיל להבין בנושאים רכבים... טמבורים... בביטוחים... אתה יודע איך עושים את זה מצוין!!!!!! אני האחרון שצריך להסביר לך את זה!!! אז קדימה... תעשה העתק הדבק לתורה הקדושה... זה הכל...

אגב: אם כבר מדברים... אותו דבר בנושאי ביגוד וצניעות וכו'... האופנה הרי משתנה כל חצי שנה!!!! והיא לא מתייעצת איתנו לפני כן האם אנחנו אוהבים את הגיזרה החדשה ואת המודה... לא!!!! המודה מגיעה ומציגה עובדות בשטח!!!! זו הקולקציה!! זה מה שיש!!!

וראה זה פלא... כולם איכשהו מצליחים להתחבר למודה החדשה... כצאן לטבח יובל... אף אחד לא מעיז להגיד שזה לא יפה... אף אחד לא מנסה להתנגד... המודה אמרה את דבריה!!!! כולם משתחווים ומישרים קו ואיכשהו מצליחים לאהוב ולהתחבר את האופנה החדשה...

מה זה אומר לנו?? שבוטפו של דבר את מה שאני רוצה לאהוב אני אוהב!!!! ואם אני מחויב לאופנה... ואני רוצה לאהוב את האופנה... אז אני מצליח לשכנע את עצמי... ולהתחבר לזה... ובסופו של דבר באמת לאהוב את זה... אז זהו!!!! זה בדיוק מה שהקב"ה אומר:

הקב"ה פונה אלינו ואומר: זו האופנה שלי!!!! זה הטעם שלי!!!! אני רוצה שתאהבו את זה... וכאן מגיע הבן ושואל: איך?? איך אני יכול לאהוב דבר ש... שאני לא אוהב?? מה התשובה?? אדוני היקר!! אתה יודע טוב מאוד לאהוב את מה שאתה רוצה לאהוב!!!! תביע התעניינות... תרצה לאהוב את מה שהקב"ה אוהב וזה יקרה... בטוח... והמבין יבין... בעצם לא יבין... אלא מבין!! ועוד איך מבין!!!!!!